

1. Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála,
pro blahoslavený navlíkla honosný šat,
v zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála,
ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat,
a Pravda znavená usnula, jen co si sedla,
ze sna se culila, naivka důvěřivá,
jen oči zavřela, už se Lež z postele zvedla
a začla si pokradmu zkoušet ten její háv.
2. S Pravdou mi můžete leda tak políbit záda,
ženská je ženská, tak jakýpak cavyky s ní,
kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda,
až budou obě dvě donaha vysvlečený,
na její blůzu si její brož fešácky připla,
pod paži stříkla si jejím dezodorem,
peníze, doklady, hodinky, všechno jí štípla,
odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.
3. K ránu až zjistila Pravda, co všechno jí schází,
před zrcadlem se pak notně podivila:
někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
aby se ta čistá Pravda tak nelišila,
Pravda se smála, že na ni kameny hází:
"Vždyť Lež je to všechno a Lež taky můj šaty má,"
blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
byla to rozmluva dost málo přívětivá.
4. Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
ostatně cizí šmouhy přišili jí,
nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
a zatím se potlouká nahá a ve škarpě spí,
Pravda se brání a přiznat se nechce,
to máš, holka, marný, jak chceš se dušuj a křič,
Lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce
a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.
5. Leckterý hlupák se dodneška o Pravdu hádá,
pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš,
jistě, že ve světě nakonec zvítězí Pravda,
ale až dokáže to, co dokáže Lež,
často je k mání vodky jen půl litru na tři
a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ,
někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří,
a dřív, než se naděješ, nosí tvé kalhoty,
a dřív, než se naděješ, nosí tvé hodinky,
a dřív, než se naděješ, jede na tvém koni Lež.